

disse Gageringsforhold, der gik ud paa at undersøge administrative Forhold i deres yderste Enkeltheder, den anden angaaende Finantslovens Hovedformaal, at overveie, om Staten kan bære de Udgifter, som Forvaltningen kræver; man frygtede for, at man ved at tabe sig i de Enkeltheder, som Undersøgelsen af det Slags Love medfører, skulde oversee det langt Vigtigere, hvorledes Finantsvæsenets hele Stilling var. Efter disse forskellige Overveielser og Betragtninger kom man til den Beslutning at lade Undersøgelsen af Gageringsforholdene og Bestemmelsen af Gagerementerne løbe sideordnede ved egne Love, der sluttede sig til Finantsloven, og som aabenbart tabe deres hele Betydning, naar de ikke betragtes som hørende til Finantsloven. Hvilken Betydning have disse Love? De have ikke den absolute Indflydelse, at Finantsloven derved skulde være forudbestemt; der vil altid til Trods for alle disse Gagerereguleringer, ved Finantslovens Behandling ligge for at nedfætte de Summer, som udgives til at naae de forskjellige administrative Formaal. Efter disse Love er Nødvendigheden af at indskrænke Embedernes Antal og Reguleringen af, hvilke Embedsmand der skulde sættes paa Bartpenge og paa Pension, bestemt, men der er ved disse Love ikke paataget nogen Forpligtelse til, at Statsstyrelsen ikke aarlig ved Finantsloven skulde kunne foretage en Omregulering. De ere kun en Veileder saavel for dem, som behandle Finantsloven i Thinget, som for Regjeringen ved de forskjellige Embeders Besættelse. Vi maae altid holde fast ved, at ethvert Embedes Besættelse, som er fæstet i Løbet af Finantsaaret, ligger for ved Finantslovens Behandling, for der at finde Bekræftelse eller Benægtelse. Altsaa give disse Love ingen Ret til endeligen at besætte Embeder, og forsaavidt kan man sige, at de ikke udgjøre nogen Deel af Finantsloven, men det vil give Anledning til de største Vanstueligheder for Regjeringen og Folkethinget, om der kommer til at bestaae en betydelig Uoverensstemmelse mellem Regjeringen og Folkethinget med Hensyn til disse Love, thi saa vil Folkethinget igjennem Finantslovens Behandling altid nægte Embedernes Besættelse i det Hele, paa Grund af, at Gageringen be-

findes at være for høi. Naar derimod Gageringsloven har været behandlet fra samme Synspunkt som Finantsloven, saa vil der være en Samklang deri, som vil lette Arbeidet i det Hele. Jeg troer, at det var let at godtgjøre, at disse Love skulde forelægges her, men jeg har afholdt mig fra og skal fremdeles afholde mig fra at gaae ind paa en Undersøgelse deraf, fordi den vilde føre meget for langt, eftersom det er usikkert, at vi naae det ad Banens Vej, istedetfor ad Resolutionsvej, men jeg er fuldkommen overbevist om, at, hvad enten det er en Regel, at det skal være saa eller ikke, saa byder i hvert Fald god Forvaltning og god Uoverensstemmelse mellem Regjeringen og Thinget, at det skeer.

Frieger: De Uttringer, som bleve fremførte af den ærede Rigsdagsmand, da han første og anden Gang havde Ordet, kunde jeg i det Væsentlige tiltræde, om end ikke i den Skarphed, hvori han fremførte dem; forsaavidt han derimod nu tredje Gang gik meget videre, kunde disse hans Uttringer vel vække nogen Betænkelse ved hiin første Tilslutning, da det kunde synes, som om det var nødvendigt at slutte sig til ham i hans yderligere Udvikling. Jeg troer imidlertid dog, at der er stor Forskel mellem den Sætning, at det er naturligt, at Lønnings- og Gagelove slutte sig saaledes til Finantsloven, at de i Reglen først forelægges Folkethinget, og den videre Udvikling, som det ærede Medlem gav af sin Anskuelse om Forholdet mellem Gagelovene — thi jeg forstod ham, som om han anvendte sin Sætning paa vedtagne Gagelove — og Finantsloven. Naaget der vistnok ikke af Grundloven kan udledes noget strengt Beviis for Nødvendigheden af, at Lønningslovene først forelægges dette Thing, staae de dog efter min Mening ganske vist i en saa naturlig Forbindelse med Finantsloven, at, naar der maatte være nogen Tvivl om Rigtigheden af et saadant Lovforslag, vil den Omstændighed, at det ikke først er kommet for her, indeholde en forøget Grund til at nægte det sit Samtykke. Derimod kan jeg paa ingen Maade billige den yderligere Udvikling, som det ærede Medlem fremførte, ifølge hvilken man ved Finantsloven skulde kunne forandre de engang vedtagne Lønnings-